

FOKUS

Moje EKVÁDORSKÁ PĚTKA

Jihoamerický Ekvádor chutná jako hutný banánový koktejl cestovatelských zážitků. Zaledněné sopečné vrcholy And, tropický Pacifik, divoká Amazonie, autentická kultura indiánů a fotogenické lamy. Pestrá krajina i paleta dobrodružných vzpomínek z Ekvádoru mě lákají k další návštěvě této země na rovníku.

Text a foto: Pavel Svoboda

1 *Vulkán Cotopaxi*

Německý přírodovědec Alexander von Humboldt nazval cestu vedoucí mezi desítkou ekvádorských sopek, výškou přesahujících pětitisícovou hranici, „alejí vulkánů“. Dokonalý kužel zaledněného stratovulkánu Cotopaxi (5897 m) patří mezi nejvyšší aktivní sopky světa. Na to ráno, kdy se nám před očima i objektivem z idyllického oparu mlhy postupně vynořovala jedna z nejhezčích sopek planety, nikdy nezapomenu. V mělké bahnitě laguně Limpiopungo se zrcadlí fenomenální panoráma.

2 *Trek pod sopkami Chimborazo a Carihuairazo*

Nejvyšší horou Ekvádoru je mohutné Chimborazo (6310 m n. m.). Sice neaktivní sopka, nicméně s velkou zeměpisnou zajímavostí. Díky své poloze blízko rovníku a v důsledku zploštění naší zeměkoule u pólu je vrchol Chimboraza nejvzdálenějším bodem od středu Země, tedy ještě vzdálenější než špička samotného Everestu (8849 m). Teoreticky je tedy Chimborazo nejvyšší horou na Zemi. Pohyb v ekvádorských horách ztěžuje trsy vysokohorských trav v ekosystému zvaném páramo. Pěších stezek je málo, minimálně značených, a tak zde pravděpodobně nikoho nepotkáte. Podobně jako během našeho čtyřdenního okruhu mezi zmíňovaným Chimborazem a nedalekým vulkánem Carihuairazo (5018 m).

3 *Kráterové jezero Cuicocha*

Dobře dostupné kráterové jezero Cuicocha kontrastně září ze štavnaté zeleně sopečné krajiny severního Ekvádoru. Pohled do modrozelených vod „jezera morčat“ z více než deset kilometrů

dlouhé okružní stezky, která vede po prudkých svazích sopečné kaldery, chvílemi vyvolává lehké závratě. Dva ikonické ostrovy, které na sebe strhávají pozornost, jsou zájemcům nepřístupné.

4 *Aktivní odpočinek ve městě Baños*

V příjemném klimatu horského deštného lesa se pod velmi aktivní sopkou Tungurahua (5023 m) rozkládá populární město Baños de Agua Santa proslavené termálními prameny. Horká kalná voda v bazénech odbourává bariéry, často si s námi někdo z místních povídá. Na půjčených kolech se dá z Baños vyrazit stále z kopce směrem z And do Amazonie. Údolím řeky Pastazy hřímí mohutné vodopády. Několik místních lanovek, které pohánějí motory ze starých nákladáků, projíždí přes hluboká údolí za až nepříjemně vzdušnými výhledy.

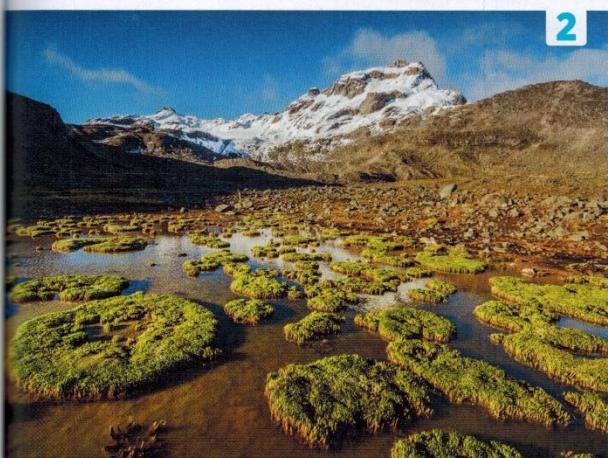
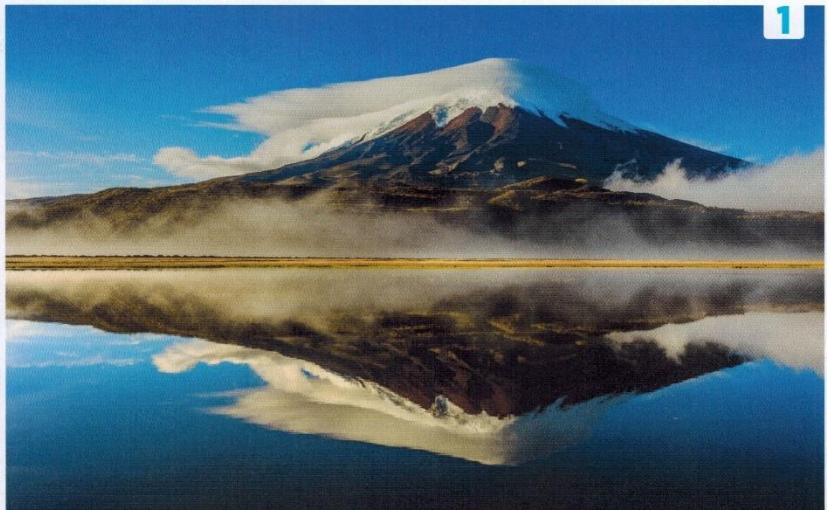
5 *Výlet na koních u Vilcabamby*

Na samém jihu Ekvádoru leží horské městečko Vilcabamba, ze kterého vyrážíme na výlet na koních. Přichází jízda po stezkách tak strmých, že se stěží držíme v sedlech. Navštěvujeme odlehlu farmu, kde uvnitř volně pobíhají morčata. Během oběda se mně udělá nevolno. S obtížemi naskočím na koně a zahajujieme návrat. Nejedeme ale stejnou cestou a nás přivede volí alternativní trasu. Sice delší, ale o to horší cestu. Balancujeme nad příkrými srázy. Můj kůň vycítil převahu a zákeřně si to žene pod korunu stromu. Nekompromisně mě sčesálavá. Padám rezignovaně k zemi a kůň si volně odchází. Cestování může přinášet i negativní zážitky, ale pokud se nic opravdu špatného nestane, časem máte s úsměvem na co vzpomínat. ■

Pavel Svoboda

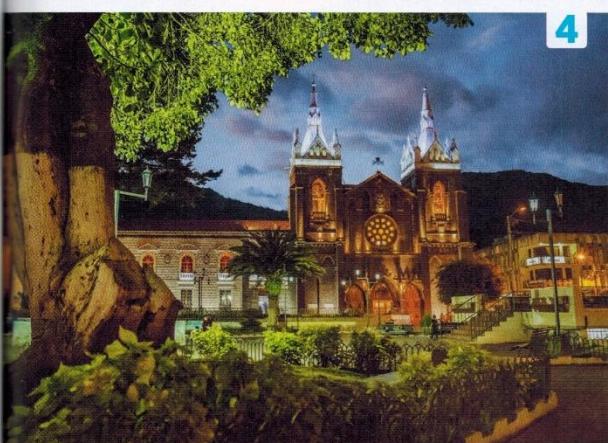
Vystudovaný geograf žijící svůj sen jako fotograf na cestách. Dobrodruh, publicista, vyprávěc příběhů, autor cestopisných přednášek a také dvou fotograficko-cestopisných knih. Ekvádor navštívil v rámci své sedmiměsíční cesty po Jižní Americe.

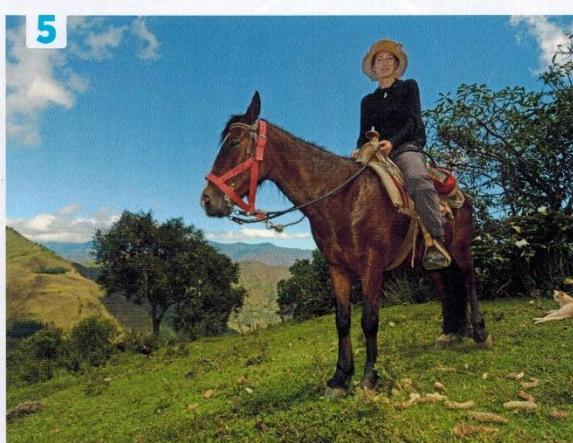
2

3

4

5

Lidé a Země 39

Časopis Lidé a Země, leden 2022, Moje Ekvádorská pětka, str. 38 – 39

Zkoumavé čtení: systematické zavedení dílny čtení a oborového čtení do výuky na 2. st. základních škol /na víceletá gymnázia v ČR/, reg. č. CZ.02.3.68/0.0/0.0/19_076/0016346.

Projekt je financován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem ČR v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání.